

سلام بر امامی که تمام دعاهايمان را از روی دست ایشان زمزمه می‌کنیم

امشب از دامن پاک بانوی ایران زمین فرزندی سر زد به خاک عرب که از جمال او حجت حق و رحمت مطلق عیان می‌شود. امشب روح دعا در این عالم خاکی پای به عرصه گیتی می‌نهد و دل‌های خسته را با روح دعای خود آرام می‌کند.

امشب از دامن پاک بانوی ایران زمین فرزندی سر زد به خاک عرب که از جمال او حجت حق و رحمت مطلق عیان می‌شود. امشب روح دعا در این عالم خاکی پای به عرصه گیتی می‌نهد و دل‌های خسته را با روح دعای خود آرام می‌کند. به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، نام مبارک امام چهارم علی است و مشهورترین القاب آن حضرت زین العابدین و سجاد می‌باشد و مشهورترین کنیه ایشان ابامحمد و ابوالحسن است. مدت عمر آن بزرگوار پنجاه و هفت سال است. تولد آن بزرگوار دو سال قبل از شهادت امیرالمؤمنین علیه السلام است و تقریباً بیست و سه سال با پدر بزرگوار زندگی کرد. پس مدت امامت آن بزرگوار سی و چهار سال است. حضرت سجاد علیه السلام پدری چون حسین دارد و مادرش دختر یزدگرد پادشاه ایران است که دست عنایت حق به طور خارق‌العاده این دختر را به امام حسین(ع) می‌رساند. شرافت این زن آن است که مادر 9 نفر از ائمه طاهرين می‌شود و چنانچه امام حسین علیه السلام «اب الائمّه» است. این زن نیز «ام‌الائمّه» است. وجه اشتراک امام سجاد (ع) و امام علی (ع):

گرچه امام سجاد علیه السلام با اهل‌بیت علیهم السلام در همه فضایل وجه اشتراک دارند و هیچ فرقی میان آنان از نظر صفات و فضایل انسانی نیست، اما از نظر گفتار و کردار شباهت تامی به جدشان امیرالمؤمنان علی علیه السلام دارد. که آن موارد را ذکر می‌نماییم. سخاوت، فتوت و رأفت امام سجاد علیه السلام در تاریخ آمده است یکی از کارهای امیرالمؤمنین علیه السلام اداره کردن فقرا به طور مخفیانه بوده است. امیرالمؤمنین شب‌ها خوراک، پوشاک و هیزم به خانه بینوایان می‌برد و آن بینوایان حتی نمی‌دانستند که چه کسی آنها را اداره می‌کند. همچنین میان مورخین مشهور است که امام سجاد علیه السلام چنین بوده است. راوی می‌گوید: در محضر امام صادق علیه السلام بودیم که از مناقب حضرت علی علیه السلام صحبت شد و گفته شد "هیچ کس قدرت عمل امیرالمؤمنین را ندارد و شباهت هیچ کس به امیرالمؤمنین بیشتر از علی بن الحسین علیه السلام نبوده است که صد خانواده را اداره می‌کرد. شب‌ها گاهی هزار رکعت نماز می‌خواند."

از طریق اهل تسنن روایت شده است که چون امام سجاد علیه السلام شهید گشت روشن شد که آن حضرت صد خانواده را به طور مخفی اداره می‌کرده است. چرا امام، «سجاد» لقب یافت؟

امام باقر علیه السلام فرمود: پدرم، هیچ یک از نعمت‌های الهی را یاد نمی‌کرد، مگر آنکه سر به سجده می‌نهاد. هیچ حادثه ناگواری از او رد نمی‌شد، جز آنکه سجده می‌کرد. هیچ نیرنگ حيله گری از او دفع نمی‌گردید، مگر آنکه سر به سجده می‌نهاد. از هیچ نماز واجبی فراغت نمی‌یافت، مگر اینکه به سجود می‌رفت. هرگز موفق به اصلاح و آشتی بین دو نفر نمی‌شد، جز آنکه سجده شکر به جای می‌آورد. بنابراین نشانه‌های سجود در تمام اندام سجده اش آشکار بود از این رو ایشان را «سجاد» نامیدند.

پاسداری از مقام نبوت

امام سجاد علیه السلام در غالب دعا‌های صحیفه سجادیه مکرر، قبل و یا بعد از هرگونه درخواست از خدای متعال، به حمد و ثنای الهی می‌پردازد و بر پیامبر و آل آن بزرگوار صلوات می‌فرستد و شیوه دعا کردن را آموزش می‌دهد و حرمت رسول اکرم صلی الله علیه وآله را پاس می‌دارد.

امام سجاد(ع) در کربلا

بیماری موقت امام در کربلا و در جریان حادثه عاشورا چند روزی بیش ادامه نیافت و پس از آن حضرت زین العابدین 35 سال عمر کرد که تمام آن مدت به مبارزه و خدمت به خلق و عبادت و مناجات با حق سپری شد. سن شریف حضرت سجاد (ع) را در روز دهم محرم سال 61 هجری که بنا به وصیت پدر و امر خدا و رسول خدا (ص) به امامت رسید، به اختلاف روایات در حدود 24 سال نوشته‌اند. مادر حضرت سجاد بنا بر مشهور "شهربانو" دختر یزدگرد ساسانی بوده است. آنچه در حادثه کربلا بدان نیاز بود، بهره برداری از این قیام و حماسه بی نظیر و نشر پیام شهادت حسین (ع) بود که حضرت سجاد (ع) در ضمن اسارت با عمه‌اش زینب (ع) آن را با شجاعت و شهامت و قدرت بی نظیر در جهان آن روز فریاد کردند. فریادی که طنین آن قرن‌هاست باقی مانده و - برای همیشه - جاودان خواهد ماند. واقعه کربلا با همه ابعاد عظیم و بی‌مانندش پر از شور حماسی و وفا و صفا و ایمان خالص در عصر روز عاشورا ظاهراً به پایان آمد، اما مأموریت حضرت سجاد (ع) و زینب کبری (س) از آن زمان آغاز شد.

صحیفه سجادیه

امام (علیه السلام) برای آگاهی مردم، اسلوب دعا را به کار برد، به طوری که دعا‌های آن حضرت، رویدادهای عصر او را تفسیر می‌

کند. صحیفه سجّادیه که به زبور آل محمد مشهور است، اثر بی نظیری است که در جهان اسلام، جز قرآن کریم و نهج البلاغه، کتابی به این عظمت و ارزش، پدید نیامده که پیوسته مورد توجه بزرگان و علما و مصنفان باشد. از دیگر آثار ارزنده به جا مانده از امام سجّاد (علیه السلام)، مجموعه ای تربیتی و اخلاقی است به نام رساله حقوق که امام (علیه السلام) در آن وظایف گوناگون انسان را در برابر خدا و خود و دیگران، با بیانی شیوا و گویا بیان کرده است. مجموعه حقوقی که در این رساله ذکر شده جمعاً 51 حق می باشد.

اینها گوشه ای از فضایل و ارزش های واقعی امام زین العابدین(ع) است که دشمن را بر سر کینه و انتقام می آورد چنانکه نوشته اند: در 12 محرم سال 95 هجری قمری حضرت سید الساجدین (ع) به دست ولید بن عبدالملک به شهادت رسیدند و امروز قبر شریف آن حضرت در قبرستان بقیع مظلومانه و غریبانه مامن و زیارتگاه عاشقان و ارادتمندان خاندان رسول خدا(ص) است.

منبع:

کشف الغمه، ج 2